

DEFINICJE: Drzewostan jednogatunkowy i drzewostan mieszany

Ze względu na udział różnych gatunków drzew w drzewostanie wyróżniamy:

Drzewostany jednogatunkowe (lite) – zasadniczym składnikiem jest jeden gatunek drzewa, a udział innych gatunków drzew nie przekracza 10% ogólnej liczby drzew lub miąższości drzewostanu.

Drzewostany mieszane (wielogatunkowe, różnogatunkowe) – budowane przez dwa lub więcej niż dwa gatunki drzew, o udziale przekraczającym 10%.

Powstawaniu drzewostanu jednogatunkowego sprzyja:

- Obecność gatunku o znacznej zdolności konkurencyjnej, łatwo opanowujących siedlisko i silnie modyfikującego warunki klimatyczne i glebowe w drzewostanie.
- Skrajność warunków klimatycznych i/lub glebowych ograniczająca możliwość występowania innych gatunków drzew.

Czynniki kształtujące skład drzewostanu

Klimat

- długość okresu wegetacyjnego
- ilość i czasowy rozkład opadów
- ekstremalne temperatury

Gleba

- zasobność
- odczyn
- wilgotność

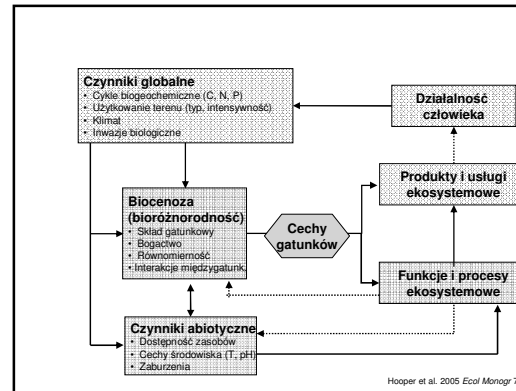
Historia obszaru

- Właściwości gatunków drzew
- Geograficzny zasięg występowania gatunków
- Oddziaływania międzygatunkowe

Źródło: Faliński 1998

	PIONIERZY	POSTPIONIERZY	DRIADY
pełna osłona: warunki siedliskowe: mieszane, niekorzystne	kolonizujące środowiska otwarte, zaburzone, niestale; wzrost szybki; drewno miękkie, lekkie; rozciągane przez wiatr; wykazują pełne światło w stadium juvenilnym; wytrzymałe na stres wywołany przez czynniki mikro-klimatyczne; obficie i wcześnie owocujące	oddziaływujące na kształtowanie się lasu; wzrost szybki, często wysokopienne; w młodym wieku umiarkowanie mniej lub więcej światłozadne; płodność wysoka; różne sposoby roz-siewania	ostatyczne składniki lasu; cieniostojne w stadium juvenilnym; do kiełkowania konieczne światło przefiltrowane
	<i>Betula, Salix, Populus, Alnus</i>	<i>Pinus, Quercus, Acer, Ulmus, Tilia, Carpinus, Fraxinus</i>	<i>Fagus, Abies, Picea, Taxus</i>

pełna osłona:
warunki siedliskowe: mieszane, niekorzystne

DEFINICJE: Zespół roślinny a zbiorowisko roślinne

Zespół roślinny to podstawowa jednostka systematyki fitosocjologicznej (syntaksonomii), wyróżniona na podstawie powtarzalnej kombinacji gatunków, wśród których największą rolę diagnostyczną spełniają tzw. gatunki charakterystyczne o dużym stopniu wierności, czyli występujące wyłącznie lub prawie wyłącznie w danym zespole roślinnym. **Zespół roślinny jest pojęciem czysto teoretycznym**, ideą, tak jak np. pojęcie gatunku.

Proszę nie mylić tych pojęć!!!!

Zbiorowisko roślinne to każde **rzeczywiście istniejące w terenie** ugrupowanie roślin o charakterze naturalnym lub półnaturalnym, zajmujące określony typ siedliska, np. zbiorowisko lasu liściastego, łąki wilgotnej itp.

Definicje za Matuszkiewicz, 2001

DEFINICJE: Siedliskow Typ Lasu

Typ siedliskowy lasu – podstawowa jednostka w klasyfikacji siedlisk leśnych obejmująca wszystkie powierzchnie leśne o zbliżonych warunkach siedliskowych, wykazujące podobne, potencjalne możliwości produkcyjne. Typy siedliskowe lasu różnią się składem florystycznym, żyznością i wilgotnością gleby, klimatem, ukształtowaniem terenu i jego budową geologiczną. W praktycznych pracach typologicznych analizę siedliskoznaczą oparto na 6 kryteriach:

- 1) położeniu terenu w obrębie krainy przyrodniczo-leśnej (klimat!),
- 2) postaci próchnicy,
- 3) typie gleby,
- 4) pochodzeniu geologicznym podłoża gleby,
- 5) składzie mechanicznym gleby,
- 6) poziomie wody gruntowej.

Diagnoza typów siedliskowych lasu jest wykorzystywana przy planowaniu i doborze gatunków drzew, preferowanych w danych warunkach siedliska.

Typ siedliskowy lasu wyróżnia się oddzielnie dla terenów górskich, wyżynnych i nizinnych. Rozróżnia się siedliska borowe, na których przeważają gatunki drzew iglastych (bory) i siedliska lasowe, na których przeważają gatunki drzew liściastych (lasy).

DEFINICJE: Kraina przyrodniczo-leśna

Kraina przyrodniczo-leśna jest jednostką obejmującą obszary o zbliżonych warunkach fizjograficznych, należących do tego samego typu klimatycznego i pokrywających się z naturalnymi zasięgami głównych gatunków drzew lasotwórczych. Granice krain przyrodniczo-leśnych pokrywają się w przybliżeniu z granicami krain geograficznych i klimatycznych oraz granicami występowania głównych gatunków drzew lasotwórczych.

Regionalizacja przyrodniczo-leśna Polski na podstawach ekologiczno-fizjograficznych

Moreny czołowe i denne ostatniego zlodowacenia
 Klimat bałtycki i pojeziorny
 Główne gatunki lasotwórcze: buk (na żyznych siedliskach) i sosna (na ubogich), olcha czarna
 Inne gatunki lasotwórcze: dąb szypułkowy i bezszypułkowy, brzoza brodawkowata i omszona (potencjalnie: lipa drobnolistna i szerokolistna, klon pospolity i jawor)
 Brak: świerka, modrzewia i jodły

Regionalizacja przyrodniczo-leśna Polski na podstawach ekologiczno-fizjograficznych

Moreny czołowe i denne ostatniego zlodowacenia
 Klimat pojeziorny (zachód) i wielkich dolin (wschód)
 Główne gatunki lasotwórcze: świerk, sosna, dąb
 Inne gatunki lasotwórcze: brzoza brodawkowata i omszona, lipa drobnolistna, olcha czarna, topola osika
 Brak: buka, modrzewia, jodły, jodły, jodły i lipy szerokolistnej

Regionalizacja przyrodniczo-leśna Polski na podstawach ekologiczno-fizjograficznych

Utwory zlodowacenia środkowopolskiego
 Klimat wielkich dolin
 Główne gatunki lasotwórcze: sosna
 Inne gatunki lasotwórcze: buk, dąb szypułkowy i bezszypułkowy, brzoza brodawkowata i omszona, lipa drobnolistna i szerokolistna, grab, klon jawor
 Brak: świerka, modrzewia, jodły

Regionalizacja przyrodniczo-leśna Polski na podstawach ekologiczno-fizjograficznych

Utwory zlodowacenia środkowopolskiego w Pasie Wielki Dolin
 Klimat kontynentalny (zwłaszcza na wschodzie)
 Główne gatunki lasotwórcze: sosna, dąb szypułkowy, olcha czarna
 Inne gatunki lasotwórcze: dąb bezszypułkowy, lipa drobnolistna, grab, brzoza brodawkowata i omszona
 Brak: świerka, buka, jodły i lipy szerokolistnej

